* ఆణికాడు

మాదిరెడ్డి సులోచన *

సమత అశాంతిగా అటు, ఇటు దొర్లు తుంది. ఆమె ఇరవై యేళ్ళ జీవితంలో ఏనాడు యెరగనంత బాధ మనసును తొలిచి వేస్తుంది.

"నాన్న ఏదో ఒకటి నిర్ణయించి, ఆచరించు, అని ఆజ్ఞాపించదేం?" అను కుంది పదే పదే.

"సమూ ..విషయమంతా విన్నావు కద. మంచి, చెడు ఆలోచించి నిర్ణయిం చుకో తల్లీ" అన్నాడు.

తన భవిష్యత్తు తాను నిర్ణయించుకో లేక పోతుంది. స్వేచ్ఛలో ఇంత మధన ముంటుందని తనకేనాడు తెలియదు. లేచి మెల్లగా బయటికి వచ్చింది. ప్రక్క గదిలో తమ్ముడు క్రాంతికుమార్ పాఠము చదువుతున్నాడు.

జగన్‌పై విపరీతమయిన కోపం వచ్చింది. మోసకాడు అనటానికి మనస్సు అంగీకరించలేదు. ఏమనాలి? ద్రోహి. . కాదు.

"సార్ ఆణికాడు అంటే ఏమిటి సార్" క్రాంతికుమార్ అడిగాడు.

"ఆ. . .ఆణికాడంటే మర్మమెరి గిన వాడు...." సార్ జవాబు విన్నది సమత.

"అవును! జగన్‌ను ఆణికాడు అన వచ్చు. తండ్రి బలహీనతలన్నీ యెరిగిన వాడు. అందుకే అంత సాహసం చేశాడు.

'అద్దాల మేడలో ఉండేవాడు ఇతరులపై రాళ్ళు రువ్వకూడదు' అన్న సామెత ఉండనే ఉంది. మెల్లగా క్రిందికి వచ్చింది. హాల్లో పేపర్ చదువుతున్న శ్రీపతి కూతుర్ని చూచి నవ్వాడు చిన్నగా.

"రా సమూ, కూర్చో. ఏం నిర్ణ యించుకున్నావ్?"

"ఇంకా...." నోట్లోని మాట నోట్లోనే ఉండిపోయింది.

"నాకేం తొందర లేదమ్మా. జగన్ తండ్రి మళ్ళీ ఫోన్ చేశాడు" అన్నాడు.

"వేరే సంబంధం చూసుకొమ్మను నాన్నా."

"సమూ!" ఆశ్చర్యంగా, ఆనందంగా, అపనమ్మకంగా చూచాడు.

"అవును నాన్నా! రేపు, రేపు ఇలాం టివే జరిగితే అల్లుడని ఊర్కుంటారు. తల యెత్తుకు తిరుగలేరు."

"హృదయ పూర్వకంగా అంటు న్నావా సమూ?"

"అవును నాన్నా! మీ పరువు ప్రతి ష్టలే పోతాయి. నా జీవితమే పణంగా పెట్టవల్సి వస్తుంది."

ఇద్దరి కళ్ళూ కలుసుకున్నాయి.

అతని కళ్ళలో అన్వేషణ!

ఆమె కళ్ళలో అచంచలమైన ఆత్మాభి మానము.

"నీ నిర్ణయాన్ని అభినందిస్తున్నాను" కూతురిని దగ్గరగా తీసుకుని నుదురు ముద్దు పెట్టుకున్నాడు శ్రీపతి.

"ఫోన్ చెయ్యండి నాన్నా!"

అన్నదే కాని అక్కడ నిలబడి సంభాషణ వినలేకపోయింది.

మూడు సంవత్సరాల అనుబంధం ఒక క్షణంలో తెగిపోబోతుంది. ఏం తోచని దానిలా పైకి వెళ్ళింది. తమ్ముడి గొంతే వెంటాడుతుంది.

"అణిఁకాడు...."

అంటే మర్మమెరిగినవాడు. అణిఁ కాడు... మర్మమెరిగినవాడు ... మెల్లగా లేచి పిట్టగోడ దగ్గరకు వచ్చింది. ఆమె కళ్ళముందు జగన్ రూపం మెదిలింది. యెంత అందమైన రూపం! దాని వెనుక యెంత అల్పమైన ఆలోచనలు! ఆరడుగుల యెత్తు మనిషి. నొక్కుల జుట్టు. సూదంటు రాళ్ళలా వెలిగే కళ్ళు. చిలక ముక్కులా కొనదేలి కాస్త ముందుకు వంగిన ముక్కు. చక్కని శరీరచ్ఛాయ ....ఆలోచనలు గతాన్ని స్పృశించాయి.

ఆ రోజు తను హోమ్‌వర్క్ చేసుకుంటోంది.

"అక్కయ్యా! అమ్మ అవధానిగారింటికి పేరంటానికి వెళ్ళింది. నాన్నగారు నిన్ను కాఫీ చెయ్యమంటున్నారు" క్రాంతికుమార్ హడావుడిగా వచ్చి చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

సమత క్రిందికివచ్చి, కాళ్ళకు బ్రేకు లున్నట్టు టక్కున ఆగిపోయింది. అందంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉన్న యువకుడు నిల్చున్నాడు.

"రామ్మా....నా కూతురు సమత.... జగన్‌మోహన్ అని. మనకు దూరపు బంధువు...." పరిచయం చేశాడు. నమస్కరించింది.

"నమస్తే...." అన్నాడు తల ఒక ప్రక్కకు ఊగిస్తూ. వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకుంటుండగా సమత కాఫీ తెచ్చింది. కాఫీ త్రాగి జగన్‌మోహన్ వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీపతిగారు ఓ ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్‌కు డైరెక్టరు, పార్టనర్ కూడాను. అతనికి సమత క్రాంతికుమార్ ఇద్దరే సంతానం.

సమత పెరిగింది. అందరూ మా అమ్మాయికి డాక్టరు, ఇంజనీరు, కలెక్టరు కావాలని అనుకుంటే దానికి విరుద్ధంగా ఉన్నాయి శ్రీపతి అభిప్రాయాలు.

"నాకేం పెద్ద పెద్ద ఆశలు లేవండి. నాకు చేదోడు, వాదోడుగా ఉండే కుర్రాడు మా సమత అభిప్రాయాలు గౌరవించేవాడయి వుంటే చాలు. బీదవాడయినా పరవాలేదు" అనేవాడు.

ఆ జగన్‌మోహన్ .... ఊహించలేకపోయింది. తీయని ఊహలు ఆమెను వివశురాల్ని చేశాయి.

రాత్రి తండ్రికి పత్రిక ఇద్దామని వెళ్ళి టక్కున ఆగిపోయింది సమత.

"మా జయమ్మ కొడుకును పంపింది సుశీలా! కుర్రాడు అందంగా, చురుకుగా ఉన్నాడు."

"ఏం జయమ్మ భర్త అందంగా లేడూ! బుద్ధే అల్పమయింది. లంచాలకు మరిగి ఉద్యోగం పోగొట్టుకున్నాడు. అయినా మనకెందుకు!" అన్నదామె.

"అదేం మాట! అప్పచెల్లెండ్ల మన

షలు, మనవరాంధ్రం, ఆదుకోకపోతే యెలా! నా చేతి క్రిందికి ఓ మనిషి కావాలి."

"నాకు తెలుసులెండి నచ్చితే సమ

తను...."

"ఆ....ఆ....అక్కడే ఆగు మనకు అభిప్రాయం ఉండగానేసరా! అమ్మాయి ఇష్టమేమో...."

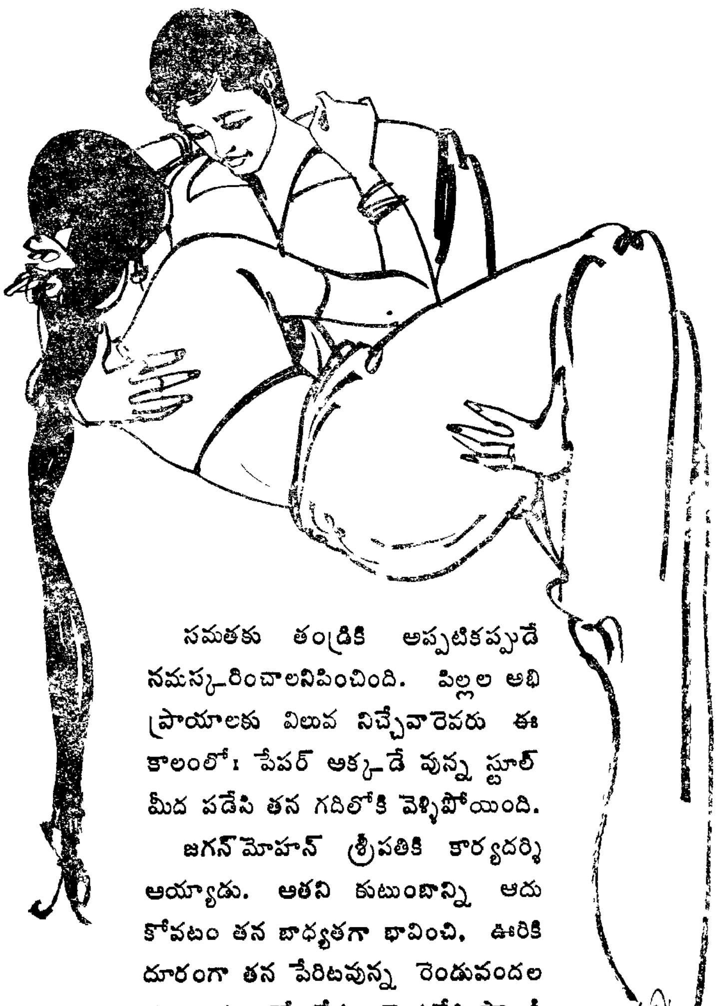

సమతకు తండ్రికి అప్పటికప్పుడే నమస్కరించాలనిపించింది. పిల్లల అభిప్రాయాలకు విలువ నిచ్చేవారెవరు ఈ కాలంలో! పేపర్ అక్కడే వున్న స్టూల్ మీద పడేసి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

జగన్మోహన్ శ్రీపతికి కార్యదర్శి అయ్యాడు. అతని కుటుంబాన్ని ఆదుకోవటం తన బాధ్యతగా భావించి, ఊరికి దూరంగా తన పేరిటవున్న రెండువందల గజాల స్థలంలో రేకుల షెడ్డువేసి పౌల్ట్రీ ఫార్మ్ పెట్టించాడు. జగన్ తరువాత

ముగ్గురు పిల్లలను కాలేజీ, బడులలో చేర్పించాడు. ఒక సంవత్సరం తిరిగేసరికి ఆర్థికంగా బాగా పుంజుకున్నాడు జగన్ తండ్రి సోమశేఖర్.

ఒకనాడు ఉదయము మేడమెట్లుపై సర్ఫ్‌పొడి కాసింతచల్లి కడుగుతుంది సమత.

"జారుతుంది జాగ్రత్తమ్మా........" తండ్రి హెచ్చరించాడు.

"ఫరవాలేదు నాన్నా...." అన్నది. రెండు నిమిషాల తరువాత శ్రీపతి మాటలు తథాస్తు అన్నట్టు జారింది. కాలో, చెయ్యో విరుగుతుందని, కళ్ళు మూసుకుంది. కాని బలమైన కౌగిట్లో బందీఅయి గాలిలోకి లేచింది. అరుద్దామన్నా నోరురాలేదు. సోఫాలో పడుకున్నాక, మందంగా, మృదువుగా విని పించి కంఠం పోల్చుకుంది.

"భయపడ్డారా సమతా!"

"ఏమయింది?" సుశీలమ్మ వచ్చింది.

"మీ అమ్మాయి సబ్బునీళ్ళచల్లి నడువగలనా అని ప్రాక్టీసు చేసింది. పట్టు తప్పింది అంతే ..." నవ్వుతున్నాడు జగన్. కళ్ళువిప్పి లేచి కూర్చుంది. అతను అల్లరిగా నవ్వాడు. తను మూతి ముడిచింది. ఆ తరువాత ఇద్దరూ చాలా సన్నిహితులయ్యారు. సినిమాలకి, షికార్లకి తిరగటమేకాక, శ్రీపతికి శరీరంలో ఓ భాగంలా తయారయ్యాడు జగన్. పెద్దలు అంగీకరించకపోతే భయపడేవారేమో. పెద్ద లిష్టపడిన వరుడు. అందుకే మరింత చేరువయ్యాడు.

"మామయ్యా! నేను సమత సినిమా కెళ్తాం."

"అలాగే వెళ్ళండి" నవ్వుతూ అనుమతించేవాడు.

"పెళ్ళి అయ్యాక యెటూ తిరుగుతారు. ఇప్పటినుండే అంత స్వేచ్ఛగా తిప్పకుంటేనేం?" సుశీలమ్మ అనేది.

"జగన్, క్రాంతి ఇద్దరూ కొడుకులే నాకు. .." తన్మయత్వంలో చెప్పేవాడు.

సినిమానుండి హోటల్ కు వెళ్ళి భోజనం తక్కువా, కబుర్లు ఎక్కువా చెప్పుకుని వచ్చేవారు. అలాంటప్పుడు కొన్నిసార్లు ఆటోవాళ్ళు రారు. ఎక్కడికి అని అడిగి వదులుకుంటారు.

"జగన్! మనకో స్కూటరుంటే బావుండదూ?"

"విమానం ఉన్నా బాగానే ఉంటుంది కాని ..."

"ఛస్.... కాని అర్థాల గురించి మాట్లాడకూడదు నా కాబోయేశ్రీవారు ..." ముద్దుగా మందలించింది.

"నా విలువే అంత...." అన్నాడు. అందుకు మూడురోజులు అలక సాగించి, స్కూటర్ కొనిపించింది.

"చూడు మామయ్యా, స్కూటర్ కొనమంటే డబ్బు లేదన్నాను, నాతో మాట్లాడ్డటం లేదు. తనొచ్చి తీసుకొమ్మనేవరకు నాకు స్కూటరే వద్దు." జగన్ ఫిర్యాదుచేశాడు. శ్రీపతి పక, పక నవ్వేశాడు.

"బాగుంది పోట్లాట. అరగంటలో మీరు రాజీపడండి. లేకపోతే స్కూటర్ క్రాంతి కిచ్చేస్తాను ..." ఆయనలేచి వెళ్ళిపోయాడు. ఇద్దరి కళ్ళుకలుసుకున్నాయి. చూపులు పెనవేసుకుని మూగగా మాట్లాడుకున్నాయి.

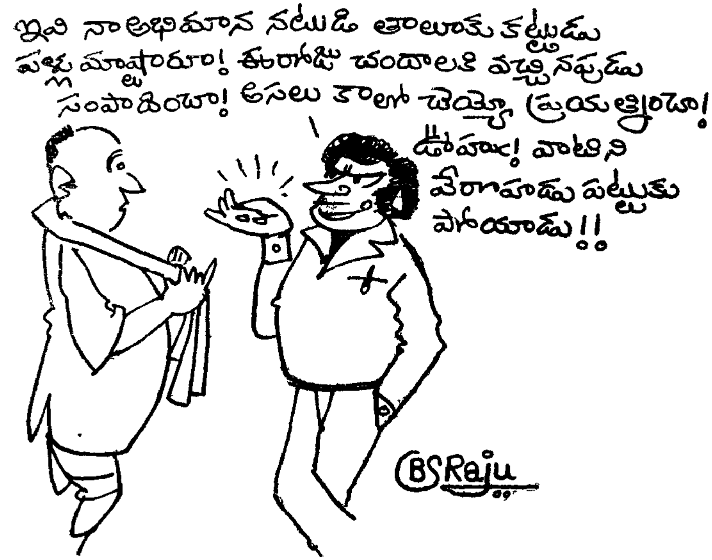

"సారీ జగన్ ... 'లవ్‌స్టోరీ'కి వెడదామా!" సమత అడిగింది.

"ఏం మన 'లవ్‌స్టోరీ' ఇంటరెస్టింగ్‌గా లేదా!" భుజంతో డీ ఇచ్చాడు. ఇద్దరూ తయారయ్యారు.

"అత్తయ్యా! అమ్మ వరలక్ష్మీవ్రతం చేసింది. మిమ్మల్ని సాయంత్రం పసుపు కుంకుమకి రమ్మన్నది" జగన్ చెప్పాడు. అంతవరకు అయిష్టంగావున్న సుశీలమ్మ యిద్దరి జంటను చూచి మురిసిపోయింది.

సాయంత్రం పేరంటానికివెళ్ళిన సుశీలమ్మ వచ్చేసరికే సమతవచ్చి వంట చేసింది. భోజనాలవుతున్నాయి.

"మీరు ఓ ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్‌కి డైరెక్టరు. మనింట్లో వంటమనిషిని పెట్టుకోవాలంటే వెనుకంజ వేస్తున్నాము. ఆ ఖర్చులు. హోదా పౌల్ట్రీమీద యెలా మేంటేన్ చేస్తుందో మీ చెల్లెలు."

"అదీ ఒక ఆర్ట్ అంటాను సుశీ." ఆయన నవ్వుతూ మరింత కూర వేసుకున్నాడు.

"ఏమో! మళ్ళీ ఏం వ్యవహారాలు మొదలుపెట్టారోనని దిగులుగా ఉంది" అన్నది సుశీల.

"సోమశేఖరం అలాంటివాడే కాని ఇప్పుడు చెయ్యడు" అన్నాడు. ఆ తరువాత అతను ఉద్యోగా లిప్పిస్తానని. శ్రీపతి పేరుమీదుగా డబ్బు తీసుకుంటున్నాడని తెలిసినా. అందరూ అసూయతో అన్న మాటలని ఊర్కున్నాడు. జగన్ వినయవిధేయతలు చాలా నచ్చాయి.

శ్రీపతి ఆఫీసులో కూర్చుని ఫైల్స్ చూసుకుంటున్నాడు. ఆరోజు అతనికెంతో ఆనందంగా వుంది. వర్కర్స్‌కి బోనస్ ఇవ్వగా తను కారు కొనుక్కోవచ్చు. సమత వివాహము చెయ్యవచ్చు అను

కున్నాడు. అతను ఊహాలోకంలో వుండగా, అతని ఆలోచనలు భంగం చేస్తూ ఫోన్ మ్రోగింది.

"హల్లో.........మురళీ.......... యెప్పు డొచ్చావ్? వారం రోజులయిందా! అప్పుడే హోటల్ అప్పగించాడా మీ నాన్న.... అవుననుకో...." హోటల్ నందన ప్రొప్రయిటర్ కొడుకు మురళి. కేటరింగ్‌లో ఏదో షార్ట్‌టర్మ్ కోర్స్ అంటే అమెరికావెళ్ళి, అలాగే ప్రపంచ యాత్రచేసి వచ్చాడుట.

"నేనా!... పదివేలా! యెవరొచ్చారు? రాజారావనే కుర్రాడా!......... చిత్రంగా ఉందే.... అప్పుడప్పుడు అవసరానికి మీ నాన్నదగ్గర డబ్బు తీసుకునేమాట వాస్త వమేకాని....ఈరోజు పంపలేదు ..గంట తరువాత కేష్ వస్తుందని పంపానా? ... మంచిపని చేశావు .... వస్తున్నాను ..." అతను ఆదుర్దాగా లేచాడు.

సోమశేఖరం కాదుకదా, రాజారావు పేరుతో మోసగించేది? అతని ఒళ్ళు గగు ర్పాటు చెందింది. అతను లేచి బయటికి వచ్చాడు. తన పాత జావా తీశాడు.

"నాన్నా!" సమత వచ్చింది.

"ఏమ్మా!" జావా ఆపాడు.

"ఏంలేదు నాన్నా! రాధిక పెళ్ళి, వెళ్ళ డానికి మీ అనుమతి...."

"పిచ్చిపిల్లా స్నేహితురాలి పెళ్ళికి వెళ్ళటానికి అభ్యంతరం చెబుతానా!"

"మీరే వేళప్పుడు... ." అనుమానంగా చూచింది. విషయము చెప్పాడు.

"ఎవరా రాజారావు? నేను చూస్తాను నాన్నా" ఇద్దరూ జావాపై హోటల్ నంద నకు వెళ్లారు. ప్రొప్రయిటర్ ఏర్ కండి షన్ గదిలో కూర్చున్నారు. మురళి వాళ్ళకు కాఫీ తెప్పించాడు.

"నాన్నకు, మీకు ఉన్న డీలింగ్స్ ఇంకెవరికి తెలుసు అంకల్?"

"మా కాబోయే అల్లుడు జగన్‌కు తెలుసు."

"ఓ! అయిసీ. కంగ్రాచ్యులేషన్స్ మిస్ సమతా" అన్నాడు.

"థాంక్స్" అన్నది పమిట వేలుకు చుట్టుకుని.

"మనిషెలా ఉంటాడు మురళీ?"

"చూస్తారుగా! యెత్తు పొడవు వుంటాడు. పైజామా, లాల్చి వేసుకుని గాంధి కేప్ పెట్టుకున్నాడు."

సమత తేలికగా నిట్టూర్చింది.

"జగన్ నాన్నగార్ని గుర్తిస్తాడు . . యెవరయి ఉంటారు...." వాళ్ళ ఆలో చన పూర్తి కాక ముందే బయట బెల్ వినిపించింది. మురళి వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. వచ్చిన వ్యక్తిని చూచి తండ్రి కూతుళ్ల కళ్ళు అప్పగించారు.

"వీరే మీరు పంపిన రాజారావు మామయ్యా...."

ఆ రాజారావు...కాదు జగన్‌మోహన్!

"జగన్ .జగన్ నువ్వా?" శ్రీపతి నోరు విప్పాడు. సమత మాటలు రానట్టు ఉండిపోయింది.

"ఆ....ఆ...." అతను స్ప్రింగ్‌డోర్ తీసుకుని పరుగెత్తినట్టే వెళ్ళిపోయాడు.

"ఓ ..మై గాడ్! . .నేను....జగన్‌కు ఏదీ తక్కువ చేయలేదు మురళీ... ఏది..."

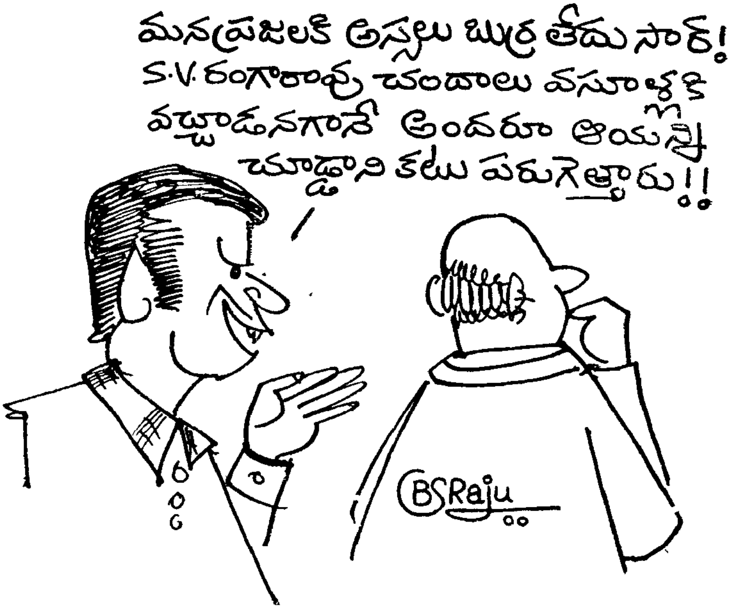

వాళ్ళ స్థితి చూచి అతనే కాబోయే అల్లుడని గ్రహించాడు మురళి.

"అంకల్ . . జరిగింది మరచిపో... " ఏమని ఓదార్చాలో అర్ధం కాలేదు.

"చాలా ప్రణాళిక వేశాడు మురళీ! నువ్వు అతడని గుర్తించవని నాన్న లేని సమయము చూచి చేశాడు. రేపు గుర్తుపట్టినా నిన్నే అబద్ధాలకోరుగా నిరూపించేవాడు."

"నాన్నా! నా తల తిరుగుతుంది" సమతకు అప్రయత్నంగా కళ్లు సజలమయ్యాయి. వాళ్ళు వద్దన్నా మురళి లిఫ్ట్ ఇచ్చాడు. వారం రోజులవరకు అందరూ అలమటించిపోయారు. జగన్ రాలేదు. శ్రీపతి అందరికి తను స్వయంగా వస్తే తప్ప డబ్బు ఇవ్వకూడదని చెప్పాడు.

ఓ రోజు జయమ్మ వచ్చింది. బుడి. బుడి దీర్ఘాలు తీపింది. ముక్కు చీదేసింది.

"అన్నయ్యా! నా కొడుకువల్ల ఏదయినా పొరపాటు జరిగితే క్షమించు. ఏం జరిగిందో అన్నం, నీళ్లు మాని పడుకున్నాడు" అన్నది.

"జయా! ఏది జరిగినా మన మంచికే జరిగింది. నువ్వు నిశ్చింతగా ఉండు. నాకు నేనుగా ఉద్యోగంలో పెట్టించలేను. ఓ అయిదు వేలిస్తాను. వ్యాపారం చేసుకొమ్మను" అన్నాడు. ఆమె యెంత బ్రతిమాలినా లాభంలేకపోయింది.

సోమశేఖరం సమతను అడ్డుపెట్టుకోవాలని కొడుక్కు సలహా ఇచ్చాడు సమత అతడి బలహీనతను క్షమించాలని నిర్ణయానికి వచ్చేలోగా జగన్‌మోహన్ ఫోన్

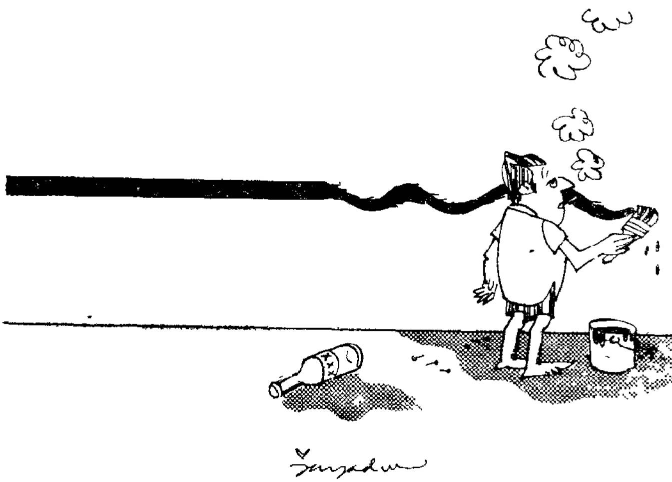

ఇంట్లో పెట్టమని పురమాయించి వెళ్లేరు. రంగి వొచ్చింది. తగిన సమయం వొచ్చింది అనుకున్నాడు. దాహం దాహం!! ఆడదాహం! కామదాహంతో వొళ్లు వేగిపోతున్నది! తనలో ఈమార్పు మంచిదికాదని తనకితెల్సు. ఈ దాహం చెడ్డదన్న సంగతి తెల్సు. కాని ఆలోచన వేరు. అవసరం వేరు! అవసరం ఎప్పుడూ అదేమిటో ఆలోచనతో కలవదు! దానితో కుస్తీపట్టేసి అయినాసరే వోడించేసి, తనే గెలుస్తుందాయె!! నిగ్రహించుకోడం చాలా కష్టం అయిపోయినదవాళ! రంగిని లోనికి రమ్మన్నాడు! మీదకి లంఘించేడు. పులితో లేడి పోరాడినా ఎంత సేపని? ఇది ఇదే! అదదే!

అవసరం తీరిపోనాది! దాహం చల్లారిపోనాది! జరిగిందేంటి?! రంగిని బ్రతిమాలుకున్నాడు. ఎవరికీ చెప్పొద్దన్నాడు. "పెళ్ళి చేస్కుంటావా?" అని అడిగింది రంగిఏడుస్తూ. చేస్కుంటానన్నాడు. 'ధూ!' అని మొఖంమీద వూసింది రంగి. నీలాంటి దరిద్రపు చచ్చినోణ్ణి పాపిష్ఠివోణ్ణి నాను చేస్కుంటానా? అని తిట్టింది బూతుల్తో! అదెంత పన్చేస్తుందో, ఎంతమందితో చెబ్తుందోనని భయంతో, జలదరింపుతో, వొణుకుతో, ఇంక ఒకనిముషం వుండకుండా ఎకా ఎకిని ఆ ఇంటినించి, వీధినించి, వూర్నించే పారిపోయేడు?! రైలెక్కేసేడు. టిక్కెట్టు కొన్లేదని కొన్నాళ్ళు జెయిల్లో పడేసేరు. ఏదో వూరు! ..

అబ్బ! వొళ్లు తూలింది ... అనుకున్నాడు బైరాగి. దాహంతో గొంతు ఎండిపోయింది. నాలికతో పెదాలు తడి

చేసుకోబోయేడు. తడేలేందే ఏం చేసుకుంటాడు? బడ్డీవోడు సోడాకాయివ్వడు! ఏ రవుడీవోడైనా ఆడి కొట్టుమీద జులుం చేసి, 'సోడా యిత్తావా? ప్రేణాలిత్తావా?' అంటే అప్పుడాడు వూరికే ప్రేణాలైనా ఇచ్చేత్తాడు. గాని వుత్తినే ఒక్క సోడా కాయివ్వడే!?

బైరాగి నింపాదిగా బైల్దేరేడక్కడి నించి ఆ చుట్టుప్రక్కలవున్న ఇళ్ళదగ్గరికి. వాళ్ళు తలుపులు. కిటికీలు మూసేసుకున్నారు! లోపలకి గాడ్పు కొడ్తుందని కాబోలు! ఫేనులు, పిజిడైర్లూ వుంటాయాళ్ళకి!! వాళ్ళకేం? సొరగంలో వున్నోళ్ళకి అనుబవాలకేం తక్కువ?

గొంతులోకి కడుపులోంచి ఓపికని లాక్కొచ్చి "అమ్మా" అని కేకేసేడు బైరాగి. ఏ; చడీలేదట్నించి! మళ్లా పిలిచేడు. మళ్ళా మళ్ళా.. ఓపిక నశించిపోతోంది. ప్రాణం కడంటిపోతోంది. ఇప్పుడో. ఇంకాస్సేపటికో. తను చచ్చిపోడం ఖాయం. ఈ దాహంతో. ఈ బాధతో! ముష్టి నేరపోతేపోయె. ఇన్ని నీళ్ళు పొయ్యడానికేం? ఏంటో! ఈ మడుసులు!

బైరాగి అలసటగా తన కఱ్ఱ కొట్టుకుంటూ తన పంచలోకివచ్చి చతికిలబడ్డాడు. మళ్ళా గతం బుఱ్ఱలో కదులాడింది. అదివాళ కదలాడక మానటంనేదదేవిటో!

....అప్పుడలా ఏదో వూరు పారిపోయిన బైరాగోడు యేంచేసేడు? ఆ అయ్యనీ, ఈ బాబునీ బతిమిలాడుకుని అద్దెకి రిక్షా పుచ్చుకుని తొక్కేవోడు. ఏదో గడిచిపోయేది. తన సంపాదన్జూసి, పక్కింటి వొంటేలు నప్లయరు ముసలయ్య ఆడికూతురు పద్దాల్నిచ్చి పెళ్ళిచేసేడు. పద్దాలు మొదట్లో పండునాగావుండేది. తర్వాతర్వాతది మేడి పండయిపోనాది. ఏవో రోగాలు....మంచం....ఘూలుగులు

.ఓ కూతురు పుట్టింది తనకి. 'నచ్చిందేవి' అని పేరెట్టుకున్నాడు. నిజంగా పటంలో నచ్చిందేవినాగే వుండేది! పద్దాల్నించి తనకి సుకంనేదని బాధపడి ఉండనేక 'ఆడసుకం' కోసం వాచిపోయి ఎదుక్కునేవోడు! ఇంట్లో దొరకని దాహాన్ని వూరిమీద తీర్చుకున్నాడు.

మంచం వొదల్లేనంటూనే ప్రేణం వొదిలీపిందోనాడు పద్దాలు!

నచ్చిందేవి ఎదిగింది. యేపుగా. ఎఱ్ఱగా. దాని పెళ్ళికోసమని డబ్బు కూడేయసాగేడు. కాని నచ్చిందేవి ఓరోజు చెప్పా చెయ్యకండా పారిపోయింది! తను దానిమీద పెట్టుకున్న ఆశల్నీ. కలల్నీ. కోరికల్నీ అన్నింటినీ నేలమట్టం చేసేసిపోయింది! పెళ్ళినేదు! పందిరినేదు! అల్లుడునేడు! ఆ ఇద్దరూ పెళ్ళి ముస్తాబులో తనగ్గరికొచ్చి. కాళ్ళకి నమస్కారం సెయ్యడంనేదు!!

ఇది పెద్ద దెబ్బ!! రోడ్డుమీద ప్రమాదంలో. కాలు అవుడు అయిపోయినప్పుడు....ఆ దెబ్బ ఎంత బాధ పెట్టిందో అంతకన్న ఎక్కువ బాధే కల్గిందీ దెబ్బతో!!

ఇరుగూ పొరుకూ తననే తిట్టిపోసేరు!

"తండ్రి అన్నవోడు పిల్లల్ని నాల్గుపక్కల్నించీ కాపుకాసి వుండాల! నివ్వు రిక్షాతో కొంతసేపూ, ముండలెంట కొంతసేపూ రోజంతా వూరిమీదే వుంటావు! నీ కూతుర్ని దాని కర్మానికి దాన్ని ఒది

చేశాడు.

"చూడు సమతా! ఏదో పొరపాటయింది. క్షమార్పణ చెబుదామన్నా మీ నాన్న అంగీకరించటంలేదు. ఒక్కమాట గుర్తుంచుకో. నన్ను కాదని మీ నాన్న నిన్ను యెవరికి ఇవ్వాలనుకున్నా నీ బ్రతుకు బజార్లో పెడతాను .."

"నోర్ ముయ్యి...." ఫోన్ పెట్టేసింది. ఆ విషయం తండ్రితో చెప్పలేదు. సోమశేఖరం ఫోన్ చేశాడు.

"మాకు వేరేసంబంధాలు వస్తున్నాయి బావా ..."

"సరే సమత అభిప్రాయం కనుక్కొని చెబుతాను" అతను ఫోన్ పెట్టాడు.

సమతకు అతనిపై చెప్పలేని అసహ్యం కల్గింది. ఒక మోసగాడని, బ్లాక్ మేల్ చేసేవాడిని వివాహం చేసుకో గలదా? తాత్కాలికంగా ఆవేశంలో ఆకర్షణను ప్రేమ అనుకున్నది. అంతమాత్రం చేత తన జీవితం నరకం చేసుకుంటుందా?

"సమూ!"

తండ్రి రావటం చూచి లేచి కూర్చుంది.

"నువ్వు ."

"నాన్నా! జగన్ విషయమూ— ఇట్స్ క్లోజ్డ్ చాప్టర్ ఫర్‌మి మనమంతా కలిసి సినిమాకు వెళ్ళక చాలా రోజులయింది. క్రాంతి కూడా క్రేజీ బాయిస్ ఆఫ్ ద గేమ్స్ చూడాలన్నాడు ..." లేచి క్రాంతికుమార్‌ను పిలిచింది.

అతను దీర్ఘంగా నిస్వపించాడు, కూతురిని చూచి. □